

Виплата лікарняних на роботі за сумісництвом

Відповідно до статті 21 Кодексу законів про працю України працівник має право укласти трудовий договір з кількома роботодавцями одночасно, якщо інше не передбачене законодавством, колективним договором або угодою сторін.

Місце роботи, де ведеться трудова книжка працівника, вважається основним, а решта – роботою за сумісництвом. Працівники, які працюють за сумісництвом, одержують заробітну плату за фактично виконану роботу і її розмір не обмежується.

Статтею 4 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням» від 10.01.2011 року № 2240 (зі змінами) (далі – Закон № 2240) право на матеріальне забезпечення за рахунок коштів Фонду виникає з настанням страхового випадку в період роботи, включаючи перший день роботи і день звільнення.

Допомога у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності виплачується за весь період до відновлення працездатності незалежно від звільнення застрахованої особи у період втрати працездатності.

Підставою для призначення допомоги тимчасовій непрацездатності є виданий у встановленому порядку **листок по непрацездатності, а в разі роботи за сумісництвом – копія листка непрацездатності, засвідчена підписом керівника і печаткою за основним місцем роботи (ч.1 ст. 51 Закону № 2240).**

Це означає, що листок непрацездатності оплачується окремо за основним місцем роботи, і окремо – за сумісництвом.

Частиною першою статті 50 Закону 2240 встановлено, що допомога з тимчасової непрацездатності призначається та надається за основним місцем роботи та за сумісництвом у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Порядок обчислення середньої заробітної плати (доходу) для розрахунку виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 26.09.2001 № 1266 (із змінами). Пунктом 21 Порядку передбачено, що застрахованій особі, яка працює за сумісництвом, допомога по тимчасовій непрацездатності здійснюється за місцем роботи за сумісництвом на підставі копії листка непрацездатності, виданого в установленому порядку, засвідченої підписом керівника і печаткою за основним місцем роботи та довідки про середню заробітну плату за основним місцем роботи.

Якщо сумісництво оформлено на одному підприємстві, то немає необхідності робити окремі розрахунки для оплати лікарняного листка за різними місцями роботи. Розрахунок середньоденної заробітної плати здійснюється, виходячи із загальної нарахованої заробітної плати в розрахунковому періоді та кількості відпрацьованих у ньому робочих днів за основним місцем роботи.

Якщо застрахована особа працює на декількох роботах за сумісництвом, то для призначення страхової виплати у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності, вагітністю та пологами, оплати перших п'яти днів тимчасової непрацездатності за рахунок коштів роботодавця ще додаються **довідки про середню заробітну плату за місцями роботи за сумісництвом.**

Для розрахунку середньої заробітної плати для виплати лікарняного береться період роботи за попередні шість місяців роботи перед настанням страхового випадку (непрацездатності). Якщо працівник працює менше шести місяців, то до розрахунку беруться повні календарні місяці. Якщо ще жодного повного календарного місяця не відпрацьовано, то до розрахунку береться фактично відпрацьований період.

Місяці розрахункового періоду, в яких працівник не працював з поважних причин, виключаються з розрахункового періоду. Це такі періоди як тимчасова непрацездатність, відпустка у зв'язку з вагітністю та пологами, відпустка по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку та шестирічного віку за медичним висновком.

Оскільки листок непрацездатності оплачується окремо за кожним місцем роботи, то можлива ситуація, коли розрахункові періоди не збігатимуться. Наприклад, за основним місцем це буде шість місяців, а за сумісництвом – три або навпаки. Відповідно, за кожним місцем роботи має братись до розрахунку заробітна плата за свій період.

Щомісячна сумарна заробітна плата, з якої розраховуються страхові виплати за розрахунковий період за основним місцем роботи та за сумісництвом, не повинна перевищувати розмір максимальної величини (граничної суми) заробітної плати, з якої сплачуються страхові внески.

З 1.10.2011 р. максимальна величина бази нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування дорівнює 17 розмірам прожиткового мінімуму для працездатних осіб.